

ορθά

ορθά, επίρρ. [του επιθ. ορθός], με ευθύτητα. Συνήθως συνοδευόμενο από το *κοφτά*.

- *μιλώ ορθά κοφτά*, βλ. φρ. *τα λέω ορθά κοφτά*.

- *ξηγιέμαι ορθά κοφτά*, συμπεριφέρομαι με ειλικρίνεια, με ευθύτητα, με ντομπροσύνη: «να έχεις εμπιστοσύνη σ' αυτόν τον άνθρωπο, γιατί πάντα ξηγιέται ορθά κοφτά».

- *ορθά κοφτά*, με ευθύτητα, χωρίς περιστροφές, απερίφραστα. (Λαϊκό τραγούδι: *κι η λεύτερη ορθά κοφτά, αντί γιαούρτι γιαουρτά*).

- *τα λέω ορθά κοφτά*, μιλώ απερίφραστα, με ευθύτητα, χωρίς περιστροφές: «δεν έχει ανάγκη κι ούτε φοβάται κανέναν, γι' αυτό τα λέει πάντα ορθά κοφτά». (Λαϊκό τραγούδι: *για βάστα φρένο στα τερτίπια σου αυτά, είπα ν' αλλάξεις, αν γουστάρεις, το σκοπό σου. Θα μπλέξω μ' άλληνη, στο λέω ορθά-κοφτά και δε θα είμαι το κορόιδο το δικό σου*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας